

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΓΛΙΑ

Μὲ τὴ γαλήνη τῆς ὀρχήστρας,
ποῦ ἀντάμα ἀκοῦμε, ἄσε νὰ πῶ
ἔσὲ τῆς ἐρωτοχαρίστρας
μὲ ποιά χαρά μου σ' ἀγαπῶ . . .

Μὲ τὴν ὀρμὴ ὅλης τῆς ὀρχήστρας
ἄσε με στὰ ὕψη νὰ πετῶ,
καὶ τῆς ψυχῆς μου, κελαδίστρας,
τὸ λυτρωμὸ νὰ ὀνειρευτῶ . .

Πάνω ἀπ' τὸ κλάμα τῆς ὀρχήστρας
καὶ τῆς καρδιάς μας, ποῦ ἀγρικῶ,
τρέμει φοριχτὰ τῆς ζωῆς φανλίστρας
γέλιο γιὰ μᾶς σατανικό . .